

56. Dronning Dagmar ligger i Ribe syg.

Andante.

Dansk Folkemelodi.

1. Dron - ning Dag - mar lig - ger i Ri - be syg, til

Ring - sted mon de hen - de ven - te, og al - le de Fru - er, i Dan - mark e - re, dem

la - der hun til sig hen - te. Ud - i Ring - sted hvi - ler Dron - ning Dag - mar.

The musical score is written for piano in G major, 3/4 time, and marked 'Andante'. It consists of three systems of music. The first system contains the first line of the lyrics. The second system contains the second line. The third system contains the third line and ends with a double bar line. The piano part provides harmonic support with chords and moving lines in both hands.

- 2.,,I hente mig fire, I hente mig fem,
I hente mig af devise,
I hente mig fremfor alle dem
Hr. Karls Syster af Rise!“
3. Liden Kirsten hun kom ad Døren ind,
hun skinned saa rød af Gulde,
hun kunde ej Lys i Kronen se,
hendes Øjne vare taarefulde.
- 4.,,Nu, kanst du læse og skrive med Skel
og løse mig af min Pine,
da skal du slide Skarlagene rød
og ride paa Gangerne mine.“
5. Og det var liden Kirstine,
tog Bogen og derudi saa:
,,Gud hjælpe, min Dronning, din Pine
er haarder' end Jærn og Staal.“
6. Læsten*) hun tog og den hellige Bog,
hun læste alt, hvad hun kunde,
og Blad hun vendte saa sorgelig,
saa saare hendes Øjne runde.

7. De fulgte Dronning Dagmar ud og ind,
det blev jo længer jo værre.
,,Mens der er nu ikke bedre Raad,
I sende Bud efter min Herre!“
8. Vil Gud det have, maa saa det ske,
at Døden han skal mig gæste,
I sende straks Bud til Skanderborg
og hilser fra mig paa det bedste!“
9. Og det da var den liden Smaadrenge,
han lod sig ej længe forlode, *)
før han rykte Sadel fra Bjælken ned
og lagde paa Hors den hvide.
10. Ind da kom den liden Smaadrenge,
og stedtes han for Borde,
han var saa snild i Tale sin
og saa tog han til Orde:
- 11.,,Dronning Dagmar har mig til eder sendt,
hun vilde med eder samtale,
hun længes saa fast og overbrat,
hun hvener**) sig lydt i Sale.“

*) Evangeliebogen.

*) opholde.
**) vaander.

12. Dankonning slog sammen det Tavlebord,
saa alle de Terninger sjunge:
„Forbyde det Gud i Himmerig,
at dø skulde Dagmar hin unge!“
13. Der Kongen han drog fra Skanderborg,
da fulgte ham hundrede Svende,
men der han kom til Gredstedbro,
kun Dagmars Dreng hin venne.
14. Der han red over Randbøl-Hed',
da fulgte ham femten Svende,
der han kom over Ribber-Bro,
da red den Herre alene.
15. Der er stor Ynk i Fruerbur,
naar alle Øjne græde.
Dronningen døde i liden Kirstens Arm,
der Kongen red op ad Stræde.
16. Og det var Danerkonning,
han ind ad Døren tren,
det var liden Kirsten holde,
hun rakte ham Haand igen.
17. „Og hør I, min Herre og Konge prud!
I tør ikke klage og kvide,
for I haver faaet en Søn i Dag,
er skaaret af Dagmars Side!“
18. „Jeg beder eder alle, Jomfruer og Møer,
jeg beder eder hver og alle,
I bede en Bøn for Dagmars Sjæl,
at hun maatte med mig tale!
19. Jeg beder eder, Fruer med høvisk Hu,
saa mange, som her ere inde,
I bede en kristen Bøn for mig,
at jeg maa tale med hende!“
20. Saa fulde de ned paa deres Knæ,
saa mange, som der var inde,
for mindelig Bøn og kongelig Graad
lod Dagmar sig levende finde.
21. Dronning Dagmar rejste sig op paa Baar,
hendes Øjne var blodig røde:
„Min ædle Herre, Kong Valdemar,
hvi gjorde I mig den Møde?“
22. Dog ingen tør ved at ræddes for mig,
jeg haver ej andet misgjort,
end at mine Silkeærmer smaa
jeg haver om Søndag snørt.
23. Den første Bøn, jeg beder nu,
den undes mig, som jeg tænker:
Alle fredløse Mænd, dem give I Fred,
og løs alle Fanger af Lænker!
24. Den anden Bøn, jeg beder om,
den er eder selv til Fromme,
I tage ej Bengerd udi Favn,
hun er saa besk en Blomme!
25. I tage liden Kirsten til eders Viv,
hun er saa bold en Jomfru,
men falder det anderledes i Haand,
da kommer I mig ihu.“
26. „Den første Bøn, I beder om,
den under jeg eder saa gerne,
men jeg tager ej liden Kirsten til Viv
eller nogen Verdsens Terne.“
27. „Vil ikke I tage liden Kirsten
eller nogen Verdsens Terne,
saa farer I dog til Portugal!
Alt efter saa besk en Verne.*)
28. Min ædle Herre! nu har jeg talt,
vil mer af mig I vide?
Der sidder Guds Engle i Himmerig,
de maa fast efter mig lide.
29. Nu er det Tid, jeg farer herfra,
jeg maa ikke længer dvæle,
Himmerigs Klokker de ringe for mig,
mig længes til fromme Sjæle.“
Udi Ringsted hviler Dronning Dagmar.

Folkeviser.

*) Bregne.